

ge retning nu. Slet ikke, når der ikke ligger noget ønske fra Taiwan om det. Det var noget andet, hvis Taiwan havde sagt til Danmark, til EU, til andre, at nu ønsker vi at blive anerkendt som selvstændig stat, og det vil vi gerne have I tager initiativ til.

Men der har jeg spurgt Dansk Folkeparti indtil flere gange fra talerstolen: Er der fremsat sådan et ønske? Nej, det er der ikke.

Det er uklogt at gøre det, og det vil være en bjørnetjeneste for Taiwan, når de nu ikke selv har ønsket det. Der synes jeg egentlig, vi skulle prøve at begrænse vores gode hensigter, så det ikke får onde konsekvenser for andre, som ikke ønsker det. Det ville være en tosset politik, Danmark stod for i den sammenhæng her. Så jeg synes, der mangler logik i nogle af de synspunkter, der er fremsat i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der foreløbig tre korte bemærkninger. Den første er til hr. Keld Albrechtsen og derefter hr. Jesper Langballe og hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Jeppe Kofod, at han faktisk støtter tre af de fire pinde i forslaget til vedtagelse, og så er vi jo allerede kommet et pænt stykke. Jo, men sådan forstod jeg det. Han sagde, at det var o.k. med de tre af dem, men så var der ét af dem, der ikke var o.k., nemlig spørgsmålet om optagelse af Taiwan som observatør i WHO. Der forstod jeg ikke hr. Jeppe Kofods forklaring, for det var ikke, fordi han var uenig i det. Sådan forstod jeg det. Men det var helt afgørende, om det var et ønske fra Taiwan. Det lagde han meget vægt på.

Jeg kan oplyse hr. Jeppe Kofod om, men det har han nok så ikke været klar over, at det faktisk er et ønske fra Taiwan, et helt eksplicit udtrykt ønske at få en sådan observatørpost.

Derfor må logikken jo være, at så er det også Socialdemokratiets ønske. Så nu håber jeg ikke, vi får nogle underlige formaliteter, som udenrigsministeren har udspekuleret. Han var jo ude med nogle besynderlige folkeretlige teorier om, at man ikke måtte fremsætte forslag i FN, og jeg ved ikke hvad, men jeg håber, at vi kommer til indholdet. Indholdet er, at der er et klart ønske.

Jeg forstod, at når der var et klart ønske, så var det også et socialdemokratiske ønske. Så er vi jo fremme ved, at vi kan være enige om alle fire pinde. Det håber jeg da.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg har sjældent hørt mage til opvisning i formalistiske cirkelslutninger som dem, hr. Jeppe Kofod trådte vande i i sin ordførertale.

Hr. Jeppe Kofod begynder med at sige: Vi kan ikke anerkende Taiwan, for der er jo ikke nogen diplomatiske forbindelser mellem Taiwan og Danmark, eftersom vi ikke har anerkendt dem, og så kan vi heller ikke normalisere de forbindelser. Det er jo da netop det, der er galt, ikke sandt? Det var det, der skulle rettes op på.

Så siger hr. Jeppe Kofod med en tilsvarende cirkelslutning: Vi kan ikke anerkende begge Kinaer øst og vest for Formosastrædet, for hvis vi skal anerkende Taiwan, så skal vi trække vores anerkendelse af Fastlandskina tilbage.

Jamen det forudsætter da, at man har etkinapolitikken som en fuldstændig uflyttelig baggrund for alt, hvad man siger. Men hvad er etkinapolitikken? Det er Kommunistkinas propaganda, som hr. Jeppe Kofod falder for. Og så vil jeg sige, at hr. Jeppe Kofod skulle få lidt mere fornemmelse af Taiwan, før han taler om, hvad der vil være bjørnetjenester.

Kl. 17.40

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

I lighed med hr. Jesper Langballe så synes jeg, at hr. Jeppe Kofods cirkelslutninger er helt fantastiske, og de overgås vel kun af hr. Peter Skaarups, men det siger måske heller ikke så lidt, når det kommer til stykket.

Men jeg vil godt stille et spørgsmål til hr. Jeppe Kofod i forhold til Verdenssundhedsorganisationen, som Taiwan jo helt klart har et ønske om at blive observatør af. Er hr. Jeppe Kofod ikke klar over, at flere lande, som også støtter etkinapolitikken, Europa-Parlamentet m.fl., i virkeligheden har bakket op om det helt legitime ønske, som Taiwan har, om at blive observatør i Verdenssundhedsorganisationen? Er det i virkeligheden ikke noget, som burde overbevise Socialdemokraterne om, at de med stor fortrøstning kan støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat?

Hr. Jeppe Kofod bruger en formel afvisning af forslaget, nemlig at udenrigsministeren har tilkendegivet noget af det samme. Nu er det jo før set i folketingsdebatter, at selv Socialdemokrater og andre partier har støttet noget, som en regering stort set har som politik i forvejen, så det er vel en ekstrem formalistisk begrundelse, som hr.